

21 Οκτωβρίου, 1996

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες προσφυγές Αρ. 149/95 & 184/95)

Διοικητικό Δίκαιο — Ακυρωτική απόφαση — Δεδικασμένο — Φύση και έκταση — Θεωρία και νομολογία — Αποκλειστική η δέσμευση λόγω δεδικασμένου στην κριθείσα περίπτωση — Περιστάσεις.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Σχέδια υπηρεσίας — Η ερμηνεία και εφαρμογή 5
τους έργου της Ε.Δ.Υ. — Όρια διακριτικής της ευχερείας και εύλογα επιτρεπτό της σχετικής κρίσης.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως 10
— Πλάνη περί τα πράγματα — Στοιχειοθετήθηκε στην κριθείσα περίπτωση προαγωγών — Περιστάσεις.

[Πέραν των ανωτέρων τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβά-
ζεται ως σύνολο].

15

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Δημητρίου και Άλλοι v. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 197, 20

Χριστοδούλου κ.ά. v. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1221,

Haris v. Republic (1989) 3 C.L.R. 147,

Pieris v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1054,

Γεωργίου ν. Δημοκρατίας (1995) 3 Α.Α.Δ. 349,

5 *Δημοκρατία ν. Ιερωνυμίδα (1996) 3 Α.Α.Δ. 286,*

Παπαντωνίου κ.ά. ν. Ε.Δ.Υ. κ.ά. (1995) 4 Α.Α.Δ. 2595,

10 *Παπαδοπούλου και Άλλες ν. Οργανισμός Γεωργικής Ασφάλισης (1994) 4 Α.Α.Δ. 132.*

Προσφυγές.

15 Προσφυγές εναντίον της απόφασης των Καθ' ων η αίτηση με την οποία προήγαγαν στη θέση του Ανώτερου Ιατρικού Λειτουργού τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί των Αιτητών.

Α. Κωνσταντίνου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση αρ. 149/95.

20 *Χρ. Τριανταφυλλίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση αρ. 184/95.*

Ε. Κλεόπα, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

25 *Κ. Ευσταθίου, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο Α. Δημοσθένους.*

Α. Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο Χρ. Χ' Αναστασίου.

30 *Cur. adv. vult.*

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Με απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ημερομηνίας 18 Νοεμβρίου 1994 προάχθηκαν στη θέση Ανώτερου Ιατρικού Λειτουργού οι Ανδρέας Δημοσθένους και

35 Χρυστάλλα Χ' Αναστασίου. Ο Ανδρέας Γεωργίου, αιτητής στην προσφυγή 149/95, προσέβαλε και τις δυο προαγωγές. Ο Πέτρος Μάτσας, αιτητής στην Προσφυγή 184/95, προσέβαλε την προαγωγή της Χρυστάλλας Χ' Αναστασίου μόνο. Οι προσφυγές συνεκδικάστηκαν.

40

Το σχέδιο υπηρεσίας απαιτεί ως απαραίτητα προσόντα:

1. Μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλο ή ισότιμο προσόν στη Δημόσια Υγεία ή τη Διοίκηση Υπηρεσιών Υγείας ή/και Νοσο-

κομείων.

2. Οκταετή τουλάχιστον υπηρεσία στη θέση Ιατρικού Λειτουργού 1ης και 2ης Τάξης, περιλαμβανομένης διετούς τουλάχιστον υπηρεσίας σε Αγροτικό Υγειονομικό Κέντρο ή /και Τμήματα Πρώτων Βοηθειών. 5

Περιλαμβάνεται στο σχέδιο υπηρεσίας και σημείωση προς κάλυψη της περίπτωσης μη ύπαρξης υποψηφίων που κατέχουν το προσόν της παραγράφου 1, αλλά αυτή δεν θα μας απασχολήσει. 10

Η ΕΔΥ έκρινε πως το Master of Science in Occupational Medicine του Πανεπιστημίου του Λονδίνου (School of Hygiene and Tropical Medicine) που κατέχει ο Α. Γεωργίου, “δεν είναι αντίστοιχο προς το απαιτούμενο από το σχέδιο υπηρεσίας προσόν στη Δημόσια Υγεία”, και τον απέκλεισε. Υπήρχαν άλλοι υποψήφιοι που κατά την κρίση της κατείχαν τα πιο πάνω προσόντα, μεταξύ τους και ο αιτητής Π. Μάτσας, και επέλεξε τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ως τους καταλληλότερους για τη θέση. 15

Ο Α. Γεωργίου προτείνει πως ο αποκλεισμός του παραβίασε δεδικασμένο και εν πάση περιπτώσει, ήταν το αποτέλεσμα πλάνης. Επίσης πως συνιστούσε παραβίαση της αρχής της καλής πίστης ενόψει προηγούμενων αντίθετων κρίσεων και τοποθετήσεων της ΕΔΥ, και πως, ούτως ή άλλως, δεν ήταν εύλογα επιτρεπτός ενόψει των στοιχείων του φακέλου. Πολύ λιγότερο αφού θεώρησε ως ανταποκρινόμενο το δίπλωμα της Χρ. Χ”Αναστασίου το οποίο, όπως ισχυρίζεται, είναι όμοιας υφής με το δικό του. Ο αιτητής Π. Μάτσας αμφισβήτησε την κατοχή από την Χρ. Χ”Αναστασίου του προσόντος της “διετούς τουλάχιστον υπηρεσίας σε Αγροτικό Υγειονομικό Κέντρο ή/και Τμήματα Πρώτων Βοηθειών”. Επίσης βάλλει κατά της διαδικασίας επιλογής και του ευλόγως επιτρεπτού της εντύπωσης που σχηματίστηκε αναφορικά με την αξία του σε σύγκριση προς την αξία και την εν γένει καταλληλότητα της Χρ. Χ”Αναστασίου. 20

Προέχει η εξέταση του ισχυρισμού πως η ΕΔΥ δεσμευόταν από δεδικασμένο. Έχει στη βάση της την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Σταυρούλλα Δημητρίου και Άλλοι v. Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 197. Αφορούσε στην πλήρωση θέσης Ανώτερου Ιατρικού Λειτουργού και είχε και τότε εξεταστεί ως επίδικο ζήτημα ο αποκλεισμός του Α. Γεωργίου, ως μη προσοντούχου. Ο κ. Κωνσταντίνου ασχολήθηκε με τις προϋποθέσεις δημιουργίας δεδικασμένου παραπέμποντας στην υπόθεση **Κυριάκος** 35

Χριστοδούλου και Άλλη ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1221. Ειδικά ως προς “διοικητικής φύσεως” ζητήματα τα οποία, σύμφωνα με νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας στην οποία παραπέμπει η απόφαση, “αναφέρονται στη μείζονα ή την ελάχισονα πρόταση του συλλογισμού της απόφασης, εφόσον ήταν αντικείμενο διάγνωσης και κρίσης και βρίσκονται σε συνάρτηση με το συμπέρασμα που έγινε αποδεκτό από την απόφαση...”. Τα οποία και καλύπτει, όπως κρίθηκε, το δεδικασμένο, σύμφωνα και με την υπόθεση **Georghios Haris v. The Republic of Cyprus** (1989) 3 C.L.R. 147. Προσθέτω πως η έννοια του δεδικασμένου στη σφαίρα του διοικητικού δικαίου είχε εξηγηθεί από την Ολομέλεια στην υπόθεση **Pieris v. Republic** (1983) 3 C.L.R. 1054 στην οποία και τονίστηκε πως αυτό εκτείνεται σε όλα τα θέματα τα οποία, ευθέως ή εξ αναγκαίου συμπεράσματος, ήταν επίδικα. Και μεταγενέστερα, στην υπόθεση **Κλεάνθης Ηλία Γεωργίου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1995) 3 Α.Α.Δ. 349 στην οποία, με αναφορά στην πιο πάνω υπόθεση, εξηγήθηκε πως η δικαστική απόφαση, “δεν περιορίζεται σε μόνο το διατακτικό αλλά εκτείνεται και στην όποια διαπίστωση του Δικαστηρίου επί επιδίκου θέματος, πραγματικού ή νομικού, στο βαθμό που απαιτείται για την κατάληξη την οποία εκφράζει το διατακτικό”. (βλ. επίσης **Κυπριακή Δημοκρατία ν. Μάριον Ιερωνυμίδη** (1996) 3 Α.Α.Δ. 286).

Στην απόφαση του Δικαστηρίου στην **Δημητρίου** πραγματικά αναφέρεται πως ο Α. Γεωργίου είχε το απαιτούμενο ακαδημαϊκό προσόν. Αυτό το γεγονός τέθηκε υπόψη της ΕΔΥ με επιστολή του ημερομηνίας 21 Νοεμβρίου 1994 και οι επιπτώσεις του εξετάστηκαν. Η ΕΔΥ έκρινε πως “η απόφαση του Δικαστηρίου, στην οποία γίνεται αναφορά πιο πάνω, δεν επιλαμβάνεται της ουσίας του θέματος, κατά πόσο δηλαδή οι σπουδές στο χώρο της Ιατρικής της Εργασίας (Occupational Medicine) αποτελούν προσόν σύμφωνα προς τις απαιτήσεις του σχεδίου υπηρεσίας”. Σ’ αυτό εντοπίζεται και η διαφορά των διαδίκων ενώπιόν μου. Αν δηλαδή η πιο πάνω αναφορά του Δικαστηρίου συνιστά επίλυση “διοικητικής φύσεως” ζητήματος, με την πιο πάνω έννοια, έτσι ώστε να έχει δημιουργηθεί δεδικασμένο.

Αντικείμενο αναθεώρησης ήταν η απόφαση της ΕΔΥ ημερομηνίας 24 Ιουνίου 1991 με την οποία προάχθηκε ο Α. Χατζηχάνας στη θέση Ανώτερου Ιατρικού Λειτουργού. Η προαγωγή ακυρώθηκε αλλά όχι για λόγους που σχετίζονταν με τον Α. Γεωργίου. Το Δικαστήριο έκρινε πως αυτός, όπως και η Χρ. Χ’ Αναστασίου, “δεν πληρούσαν τη δεύτερη προϋπόθεση του σχεδίου υπηρεσίας που αφορούσε δετή τουλάχιστον προϋπηρεσία”. Αυτή ήταν η κα-

τάληξη που σφράγισε τη τύχη της προσφυγής του Α. Γεωργίου. Η κρίση ως προς την κατοχή του ακαδημαϊκού προσόντος, δεν ήταν συναρτημένη προς το τελικό αποτέλεσμα. Δεν μπορούσε να το επηρεάσει όπως και δεν το επηρέασε. Εν πάση περιπτώσει, προκύπτει νομίζω καθαρά πως το Δικαστήριο δεν είχε αποφανθεί επί της ουσίας του θέματος. Η μελέτη της απόφασης αποκαλύπτει πως δεν είχε τεθεί θέμα κρίσης της ΕΔΥ ως προς το κατά πόσο το μεταπτυχιακό του Α. Γεωργίου (ή και της Χρ. Χ' Αναστασίου) ανταποκρινόταν στις απαιτήσεις του σχεδίου υπηρεσίας. Πάνω στη βάση ότι το μεταπτυχιακό της Χρ. Χ' Αναστασίου και του Α. Γεωργίου ικανοποιούσαν το σχέδιο υπηρεσίας, το Δικαστήριο εξέτασε αν αυτά είχαν αποκτηθεί κατά τον ουσιαστικό χρόνο. Και ακριβώς ήταν με αναφορά στην ημερομηνία απόκτησής τους που το Δικαστήριο έκρινε ότι η ΕΔΥ ενήργησε κάτω από πλάνη.

Ούτε η μεταγενέστερη απόφαση στην υπόθεση *Λώρα Παπαντωνίου και Άλλοι v. Ε.Δ.Υ. κ.ά.* (1995) 4 Α.Α.Δ. 2595, την οποία επίσης επικαλέστηκε ο Α. Γεωργίου, τον βοηθά ως προς το θέμα. Αφορούσε στην απόφαση που λήφθηκε κατά την επανεξέταση μετά την προσηγθείσα ακυρωτική απόφαση. Και πάλιν δεν είχε ως αντικείμενό της αυτή καθ' εαυτή την κατοχή ή μη του απαιτούμενου ακαδημαϊκού προσόντος αλλά το κατά πόσο, εφόσον ο Α. Γεωργίου το κατείχε όπως είχαν δεχθεί οι διάδικοι, επιτρεπόταν η εξέταση υποψηφιότητας με βάση τη σημείωση στο σχέδιο υπηρεσίας. Η προσφυγή του Α. Γεωργίου (801/93) απορρίφθηκε. Θεωρήθηκε πως ορθά η ΕΔΥ προσέφυγε στη σημείωση αφού ο Α. Γεωργίου δεν μπορούσε να είναι υποψήφιος λόγω του ότι δεν είχε την απαιτούμενη οκταετή υπηρεσία.

Μου φαίνεται πως μπορεί να λεχθεί πως και στις δυο πιο πάνω υποθέσεις η κατοχή του ακαδημαϊκού προσόντος ποσεγγίστηκε ως πραγματικό θέμα, μέρος του ιστορικού και δεν ήταν το αποτέλεσμα επί τούτου κρίσης του Δικαστηρίου. Στο έργο του Χαράλαμπου Χρυσανθάκη *Το Δεδικασμένο της Ακυρωτικής Απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας* σελ. 172, αναπτύσσεται το θέμα του ανεπίδεκτου "ομολογίας" με τα δεσμευτικά αποτελέσματα της πολιτικής δικονομίας σε σχέση με αμφισβητούμενο στοιχείο στο πλαίσιο της ακυρωτικής δίκης και, ούτως ή άλλως εδώ θα προέκυπτε και το ζήτημα που εγείρει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Α. Δημοσθένους πως δεν ήταν διάδικος με οποιαδήποτε ιδιότητα ούτε και θα μπορούσε να παρέμβει ως ενδιαφερόμενο πρόσωπο στις πιο πάνω προσφυγές. Η δε προσφυγή της Χρ. Χ' Αναστασίου (1067/91), όσο και αν συνεκδικάστηκε δεν συγχωνεύτηκε με την προσφυγή του Α. Γεωργίου (1071/91) ώστε να αφορά σ' αυτήν η

νομιμοποίησή του σε σχέση με το αντικείμενό της, που ήταν η προ-
αγωγή τρίτου. (Βλ. σε σχέση με τις προϋποθέσεις της ταυτότητας
του αντικειμένου αλλά και των διαδίκων και συναφώς τη θέση των
παρεμβαίνοντων ή των δυναμένων να παρέμβουν, Θ. Τσάτσου - Η
5 Αίτησις Ακυρώσεως Τρίτη Έκδοση σελ. 396, Δ. Κοντόγιωργα Θε-
οχαροπούλου - Αι Συνέπειαι της Ακυρώσεως Διοικητικής Πράξε-
ως - Έκδοση 1988 σελ. 158 κ. επ. 162, 171 κ.επ., Π.Δ. Δαγτόγλου -
Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο, 2η έκδοση, παράγραφος 799 κ. επ.
Χαράλαμπο Χρ. Χρυσανθάκη (ανωτέρω) 206 και 214). Η ένσταση
10 του δεδικασμένου δεν ευσταθεί και απορρίπτεται.

Το δεύτερο θέμα που κατά τη σειρά των πραγμάτων πρέπει να
εξεταστεί, είναι η δυνατότητα της Χρ. Χ' Αναστασίου να είναι
υποψήφια, ενόψει του ισχυρισμού του αιτητή Π. Μάτσα ότι δεν εί-
15 χε την απαιτούμενη διετή τουλάχιστον υπηρεσία σε Αγροτικό
Υγειονομικό Κέντρο ή Τμήμα Πρώτων Βοηθειών. Όλα τα σχετικά
καταγράφονται στο έγγραφο του Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών
και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας ημερομηνίας 6 Ιουλίου 1994 που
βρισκόταν ενώπιον της ΕΔΥ. (Βλ. ερ. 85η και συναφώς 77 και 79
20 στο προσωπικό φάκελλο της Χρ. Χ' Αναστασίου). Γράφει ο Διευ-
θυντής:

“Όσον αφορά τη διετή υπηρεσία σε Αγροτικό Υγειονομικό Κέ-
ντρο ή/και Τμήμα Πρώτων Βοηθειών θεωρώ ότι πληροί το εν
25 λόγω προσόν έχοντας υπόψη τα κάτωθι: Έχει συνολικά 15μη-
νη υπηρεσίας ως ακολούθως:

30	ΑΥΚ Ιδαλίου	8/11/1985 - 29/ 4/1986
	Γ.Ν.Α. (Casualty)	30/ 4/1986 - 26/10/1986
	Γ.Ν.Α. (Casualty)	27/10/1988 - 5/ 2/1989

Επιπρόσθετα με επιστολή της με ημερ. 29/9/1992 προς το Διευ-
θυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας
ζητούσε την μετάθεσή της σε Αγροτικό Υγειονομικό Κέντρο. Η
35 σχετική επιστολή επισυνάπτεται για ενημέρωσή σας.

Η αιτούμενη μετάθεσή της δεν θεωρήθηκε σκόπιμη λόγω του ότι
ήταν απαραίτητη η υπηρεσία της στα Κεντρικά Γραφεία των Ια-
τρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας όπου από
40 τις 2/10/1990 μέχρι και σήμερα εκτός των άλλων καθηκόντων
της, της έχω αναθέσει την υπευθυνότητα του προγράμματος εμ-
βολιασμών των παιδιών και της Σχολιατρικής Υπηρεσίας. Λό-
γω τούτου είναι αναγκασμένη να επισκέπτεται τακτικά τα
Αγροτικά Υγειονομικά Κέντρα για παρακολούθηση και έλεγχο

των πιο πάνω προγραμμάτων, που κατά τη γνώμη μου θεωρείται εργασία σε Αγροτικό Υγειονομικό Κέντρο. Επισυνάπτεται σχετική επιστολή μου προς τον Πρόεδρο της Ε.Δ.Υ. με αρ. φακ. Π. 6221 και ημερ. 29/9/1993.”

5

Εκδήλως ενόψει αυτής τής προσέγγισης του θέματος, για τους σκοπούς της επίδικης απόφασης, ο Διευθυντής με την επιστολή του ημερομηνίας 14 Νοεμβρίου 1994 βεβαίωσε πως η Χρ. Χ”Αναστασίου πληρούσε και αυτό το προσόν. Η δε ΕΔΥ, την έκρινε προσοντούχο με αναφορά στη γνώμη του Διευθυντή και στον προσωπικό της φάκελο. Κάτω από τις πιο πάνω περιστάσεις δε νομίζω πως δικαιολογείται παρέμβαση σε σχέση με τον τρόπο με τον οποίο η ΕΔΥ, στην οποία ανήκει η αρμοδιότητα, ερμήνευσε και εφάρμοσε το σχέδιο υπηρεσίας. Η κρίση της, στο πλαίσιο του συνόλου των δεδομένων, δεν εκφεύγει των ακραίων ορίων και προβάλλει ως εύλογα επιτρεπτή.

10

15

Η ΕΔΥ άχθηκε στην απόφασή της για αποκλεισμό του Α. Γεωργίου αφού, όπως σημειώνει, έλαβε υπόψη και την επιστολή του Διευθυντή ημερομηνίας 14 Νοεμβρίου 1994. Με την οποία, σύμφωνα με τα πρακτικά ο Διευθυντής δεν περιέλαβε τον Α. Γεωργίου στους υποψηφίους οι οποίοι, κατά τη γνώμη του, κατείχαν το πιο πάνω προσόν. Στην πραγματικότητα ο Διευθυντής σαφώς πληροφορόφησε την Επιτροπή πως ο Α. Γεωργίου κατείχε αυτό το ακαδημαϊκό προσόν αλλά και εκείνο της υπηρεσίας. Είναι συνεπώς η θέση του αιτητή πως η Επιτροπή ενήργησε κάτω από πλάνη σε σχέση με ουσιώδες γεγονός. Επισημαίνει μάλιστα πως όμοιες κατηγορηματικές θέσεις του Διευθυντή εκφράστηκαν και στο παρελθόν. Βρίσκονται πράγματι στο φάκελο τέτοιες επιστολές ημερομηνίας 4 Φεβρουαρίου 1991 και 6 Ιουλίου 1994 (ερ. 71 και 147η στο προσωπικό φάκελο του Α. Γεωργίου).

20

25

30

Οι καθ’ ων η αίτηση και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα υποστήριξαν πως πρέπει να θεωρηθεί ότι η ΕΔΥ είχε υπόψη της την επιστολή του Διευθυντή και πως προδήλως η λανθασμένη απόδοση του περιεχομένου της οφείλεται σε παραδρομή. Επικαλούνται την έρευνα που προκύπτει ότι πραγματοποίησε η ΕΔΥ και το γεγονός ότι ασχολήθηκε ειδικά με τα προσόντα του Α. Γεωργίου.

35

Κατά την κρίση μου δεν μπορεί να υπάρξει αμφιβολία πως η ΕΔΥ, ενόψει των όσων η ίδια σημείωσε, τελούσε υπό πλάνη ως προς το περιεχόμενο της επιστολής του Διευθυντή. (Βλ. σχετικά, την *Κυριακή Παπαδοπούλου και Άλλες v. Οργανισμός Γεωργικής Ασφάλισης* (1994) 4 Α.Α.Δ. 132). Δεν είναι δυνατό να γίνουν υπο-

40

θέσεις όταν η ΕΔΥ κατέγραψε τι αντελήφθη και το γεγονός ότι εξετάστηκε στη συνέχεια αν πράγματι ο Α. Γεωργίου κατείχε το απαιτούμενο ακαδημαϊκό προσόν, δεν μεταβάλλει αυτή την πραγματικότητα. Ήταν ευθύνη της ΕΔΥ να κρίνει πάνω στη βάση των στοιχείων ποιος κατείχε τα απαιτούμενα προσόντα και, πάντως, εξέτασε ειδικά την περίπτωση και άλλου υποψηφίου ο οποίος, σύμφωνα με το Διευθυντή, δεν κατείχε το ακαδημαϊκό προσόν. Είναι καθαρό πως η ΕΔΥ πρόσδωσε σημασία στη γνώμη του Διευθυντή. Η πλάνη, επομένως, επέδρασε κατά τη διαμόρφωση της τελικής κρίσης, και η απόφαση είναι για το λόγο αυτό, άκυρη στο σύνολό της.

Η ΕΔΥ δεν φαίνεται να έστρεψε την προσοχή της ή τουλάχιστον δεν αναφέρεται στο γεγονός ότι προηγουμένως, στο πλαίσιο άλλων διαδικασιών, είχε θεωρήσει ή δέχθηκε πως ο Α. Γεωργίου κατείχε το απαιτούμενο ακαδημαϊκό προσόν και ενόψει της απόφασης στην οποία έχω αχθεί δεν θα επιληφθώ των ισχυρισμών με τους οποίους της καταλογίζεται παραβίαση των αρχών της καλής πίστης. Σημειώνω συναφώς πως δεν μπορεί να αποδοθεί στην ΕΔΥ η εξήγηση που περιέχεται στην αγόρευση για τους καθ' ων η αίτηση. Επίσης δεν πρέπει να επιληφθώ των υπόλοιπων ισχυρισμών του αιτητή Π. Μάτσα αφού στηρίζονται στο δεδομένο πως ο Α. Γεωργίου δεν είναι υποψήφιος. Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται γιατί ο αποκλεισμός του Α. Γεωργίου ήταν το αποτέλεσμα πλάνης. Ενόψει όλων των δεδομένων δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.